

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **Služby MARSHAL, s.r.o.**
sídlem 739 55 Smilovice 40
zastoupen: JUDr. Emil Flegel, advokát, sídlem 106 00 Praha,
K Chaloupkám 3170/2

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 1. 2023 č. j. MSK 156179/2022, o přestupku

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 9. 2. 2022 č. j. MMOP 18763/2022 ve věci přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

2. Žalobce žalovanému vytkl, že v napadeném rozhodnutí nevypořádal jeho odvolací námitku stran vadného doručování a zcela ji ignoroval, a to navzdory skutečnosti, že se jednalo o jedinou odvolací námitku. Napadené rozhodnutí tak postrádá zákonné náležitosti dle § 68 odst. 3 správního řádu. Žalobce konstatoval, že žalovaný je vždy povinen každou z odvolacích námitek vypořádat, a pokud jim nepřisvědčil, tak přezkoumatelným a srozumitelným způsobem v rozhodnutí odůvodnit, z jakého důvodu považuje tyto námitky za liché, mylné anebo vyvrácené. Žalovaný tak měl v napadeném rozhodnutí vysvětlit, z jakého důvodu prvoinstanční správní orgán dle jeho názoru neměl zvolit jinou poštovní službu než službu České pošty, která (z důvodu výhradně na straně České pošty) nebyla schopna zásilku doručit – pokud žalovaný takový názor vůbec zastával, což vzhledem k nevypořádání odvolací námitky lze pouze nepřímou dovodit. Rozhodnutí žalovaného je tak nepřezkoumatelné.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je dle žalovaného jednoznačně zřejmé, jak se vypořádal s jedinou odvolací námitkou u žalobce. Vzhledem k tomu, že byl v řízení vázán právním názorem Ministerstva dopravy, které předchází rozhodnutí žalovaného zrušilo v přezkumném řízení, reprodukoval tento právní názor, který je odpovědí na odvolací námitku. Žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný dále poukázal na zjevné obstrukční praktiky žalobce, počínaje sdělením nedostupné osoby údajného řidiče, odmítnutím sdělit jeho přesnou adresu na výzvu správního orgánu, nedostavením se k ústnímu jednání, podáním blanketního odvolání, jehož obsahem je kopie textu rozhodnutí, takže se na první pohled jeví jako odůvodněné, nebo podáním doplnění odvolání po stanovené lhůtě a tak, že jde opět o kopii rozhodnutí včetně odůvodnění, přičemž odvolací námitka se nachází na samém konci textu tak, aby byla snadno přehlédnutelná.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. O žalobě soud rozhodl bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
5. Ze správních spisů bylo zjištěno, že dne 2. 11. 2021 správní orgán I. stupně obdržel od Městské policie Opava oznámení ve věci předmětného přestupku. Přílohou oznámení o přestupku je fotodokumentace z místa přestupku, situační plánek místa přestupku a kopie oznámení o přestupku pro nepřítomného řidiče vozidla č. X. Správní orgán doplnil spis o situační fotografii a o vyjádření Technických služeb Opava. Lustrací v Centrálním registru vozidel správní orgán zjistil, že registrovaným provozovatelem vozidla BMW, registrační značky X byla k danému dni zjištění přestupku právnická osoba Služby MARSHAL, s.r.o. V souladu s ust. § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu správní orgán vyzval provozovatele předmětného vozidla k uhrazení určené částky. Výzva byla doručena do datové schránky 5. 11. 2021. Žalobce – provozovatel vozidla byl současně vyzván k podání vysvětlení a ve lhůtě 15 dnů od doručení výzvy měl sdělit údaje o totožnosti řidiče, který skutečně předmětné vozidlo řídil v době spáchání přestupku. Určená částka uhrazena nebyla. 1. 12. 2021 bylo správnímu orgánu doručeno vyjádření žalobce, v němž uvedl, že vozidlo dne 1. 10. 2021 v době nejméně o 15.45 hodin do 15.55 hodin na místní komunikaci v obci Opava na ulici Rybí trh u domu č. 2, zaparkoval J. N., narozen X, trvale bytem X, Republic of Rwanda. Správní orgán na základě provozovatelem uvedených údajů provedl lustraci v základních registrech, přičemž osobu údajného řidiče nedohledal. Osobu řidiče

nezjistil ani v seznamu držitelů datových schránek. Adresu sdělenou provozovatelem vozidla ověřil rovněž v mapovém portálu veřejně dostupné sítě www.google.cz/maps, ze kterého zjistil, že adresa X. X neexistuje, rovněž poštovní směrovací číslo neodpovídá zapisovanému formátu státu Rwanda. Po zadání uvedené adresy se zobrazuje celá oblast, nikoli konkrétní dům (byt). Proto provozovatele vozidla – žalobce vyzval k doplnění a upřesnění této adresy tak, aby odpovídala konkrétnímu domu (bytu) ve formátu dané země včetně poštovního směrovacího čísla. Na tuto výzvu žalobce reagoval sdělením, že adresa X. X existuje, a to, že něco neexistuje na internetové stránce soukromé americké společnosti, neznamená, že to neexistuje reálně a požadované údaje nedoplnil.

6. Správní orgán I. stupně tedy provozovatelem označenou osobu J. N. předvolal k podání vysvětlení, aby zjistil skutečnosti potřebné k určení totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku. Předvolání k podání vysvětlení ze dne 14. 12. 2021 bylo odesláno prostřednictvím České pošty se službou „dodejka“, tedy stvrzujícím dokladem, že písemnost byla doručena nebo, že poštovní zásilka obsahující písemnost byla dodána, včetně dne, kdy se tak stalo. Písemnost se správnímu orgánu vrátila zpět s odůvodněním, že do Rwandy není tato služba povolena. Zásilka tedy nebyla údajnému řidiči vozidla doručena. Usnesením ze dne 5. 1. 2022 správní orgán I. stupně podle § 76 odst. 1 písm. k) zákona o odpovědnosti za přestupky odložil věc přestupku řidiče, neboť ve lhůtě 60 dnů ode dne přijetí oznámení o přestupku, nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.
7. Příkazem ze dne 5. 1. 2022 uznal správní orgán I. stupně žalobce vinným z přestupku dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Příkaz byl do datové schránky žalobce doručen 6. 1. 2022. V zákonné lhůtě podal žalobce proti příkazu odpor. Následně předvolal žalobce k ústnímu jednání nařazenému na den 9. 2. 2022. V předvolání ze dne 17. 1. 2022 byl žalobce současně poučen podle § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim při ústním jednání. Písemnost byla doručena do datové schránky žalobce 18. 1. 2022. K jednání dne 9. 2. 2022 se nedostavila osoba oprávněná za žalobce jednat, ani se žalobce z ústního jednání neomluvil. Správní orgán dle § 80 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky věc projednal v nepřítomnosti žalobce. U jednání provedl důkazy výše citovanými podklady a 9. 2. 2022 vydal rozhodnutí č. j. MMOP 18763/2022, kterým žalobce uznal vinným spácháním předmětného přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém žalovaný rozhodl 4. 5. 2022 tak, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a řízení ve věci přestupku provozovatele zastavil. Následně bylo vedeno přezkumné řízení na Ministerstvu dopravy. Ministerstvo dopravy rozhodnutím ze dne 3. 8. 2022 zrušilo rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 5. 2022 a věc vrátilo žalovanému k novému projednání. Rozhodnutí Ministerstva dopravy nabylo právní moci dne 24. 8. 2022. Orgán přezkumu dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v rozporu s platnými právními předpisy. Konstatoval, že žalovaný nesprávně vytkl správnímu orgánu I. stupně, že neučinil nezbytné kroky ke zjištění osoby řidiče, věc přestupku řidiče odložil a zahájil řízení o přestupku provozovatele vozidla. Ministerstvo dopravy se s tímto právním názorem žalovaného neztotožnilo. Konstatovalo, že společnost Služby MARSHAL, s.r.o. uvedla jako řidiče předmětného motorového vozidla pana J. N., nar. X, bytem X Republic of Rwanda. Konstatovalo, že správní orgán I. stupně nahlédl do veřejně přístupného mapového portálu google maps a zjistil, že dle tohoto portálu uvedená adresa neexistuje. Dále prověřil, zda pan N. nedisponuje datovou schránkou, přičemž zjistil, že nikoliv. Ministerstvo dále konstatovalo, že magistrát vyzval společnost Služby Marshall s.r.o. k upřesnění adresy pana

N. a v uvedeném rozhodnutí cituje obsah odpovědi uvedené společnosti. Poté správní orgán zaslal výzvu k podání vysvětlení panu N. na danou adresu a tato zásilka se vrátila od provozovatele poštovních služeb, neboť do předmětné země není povoleno zasílání doporučených zásilek. Ministerstvo dopravy na základě těchto zjištění učinilo závěr, že správní orgán I. stupně proto zcela správně věc přestupku odložil a zahájil řízení o přestupku provozovatele vozidla. V této souvislosti odkázal také na judikaturu Nejvyššího správního soudu, a to rozsudek NSS č. j. 4 As 450/2019-36, z něhož citoval a uzavřel, že tvrzení krajského úřadu, že správní orgán I. stupně mohl zvolit jiného provozovatele poštovních služeb či dokonce, že měl doručovat předmětnou zásilku tzv. obvyčejně, jsou lichá, neboť takové jednání by bylo v rozporu s citovanou judikaturou NSS. K tomu podotkl, že samotné doručování obvyčejně, a nikoliv doporučeně by postrádalo jakoukoliv logiku, když by adresát nijak nepotvrzoval převzetí takové zásilky. Rozhodnutí žalovaného ve zkráceném přezkumném řízení proto zrušil a věc vrátil žalovanému.

8. Po vrácení věci žalovaný opětovně přezkoumal rozhodnutí správního orgánu I. stupně a vydal žalobou napadené rozhodnutí, jímž odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Předně konstatoval, že dle § 97 odst. 3 správního řádu je vázán právním názorem nadřízeného správního orgánu. V procesním postupu magistrátu neshledal pochybení, které by mělo za následek vydání nezákonného rozhodnutí. Na základě výše popsaného postupu magistrátu dospěl k závěru, že ten učinil nezbytné kroky ke zjištění osoby řidiče vozidla v době spáchání přestupku, ale v rozhodné době nedisponoval žádnými indiciemi, na základě kterých by mohl dále šetřit přestupek řidiče, proto v souladu se zákonem usnesením odložil věc přestupku, jelikož ve lhůtě 60 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. Dle žalovaného správní orgán I. stupně v souladu se zákonem zahájil řízení s žalobcem jako provozovatelem vozidla doručením příkazu.
9. Podle ust. § 68 odst. 1 a odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků. V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínky v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, v odůvodnění rozhodnutí se na tyto podklady odkáže takovým způsobem, aby nebyl zmařen účel jejich utajení; není-li to možné, uvedou se v odůvodnění rozhodnutí pouze v obecné rovině skutečnosti, které z těchto podkladů vyplývají.
10. Namítal-li žalobce v žalobě, že v napadeném rozhodnutí žalovaný nevypořádal jeho odvolací námitku stran vadného doručování osobě, kterou označil jako řidiče předmětného motorového vozidla a že ji zcela ignoroval, a to navzdory skutečnosti, že se jednalo o jedinou odvolací námitku, se krajský soud neztotožňuje. Předně je třeba předeslat, že rozhodnutí správních orgánů tvoří nedílný celek. Žalovaný v napadeném rozhodnutí předně uvedl, že v souladu s ust. § 97 odst. 3 správního řádu, je vázán právním názorem nadřízeného správního orgánu Ministerstva dopravy ze dne 3. 8. 2022, které ve zkráceném přezkumném řízení zrušilo jeho předchozí rozhodnutí a konstatovalo, že nesprávně vytkl správnímu orgánu I. stupně, že neučinil nezbytné kroky ke zjištění osoby řidiče, věc přestupku řidiče odložil a zahájil řízení o přestupku provozovatele vozidla a vyslovilo nesouhlas s tvrzením žalovaného, že magistrát mohl zvolit jiného provozovatele poštovních služeb, či dokonce,

že měl doručovat předmětnou zásilku tzv. obyčejně, neboť takové jednání by bylo v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu. Žalovaný v napadeném rozhodnutí citoval závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 450/2019-36, na které odkázalo ve zrušujícím rozhodnutí Ministerstvo dopravy. Kromě jiného i tu pasáž rozsudku Nejvyššího správního soudu, v němž soud uvedl, že v právním styku s cizinou má správní orgán velmi omezené možnosti ..., a to včetně mírnějších požadavků pro pátrání po pachatelích přestupků zdržujících se v zahraničí. Možnosti, kterých správní orgán může při vyhledávání osob v cizině a případném následném správním řízení využít, jsou totiž značně omezené. Správní orgány musí pečlivě vážit, s jakými věcmi se obrátí na své partnery v zahraničí. Závěr o tom, že správní orgány nejsou povinny provádět rozsáhlé pátrání po pachatelích přestupků za plného využití všech dostupných nástrojů, je podporován i smyslem ustanovení o odpovědnosti provozovatele vozidla...Navíc nic nebránilo provozovateli vozidla pokusit se jím označenou osobu kontaktovat sám a vyzvat ji k vyjádření. Za situace, kdy jako provozovatel vozidla označil za jeho řidiče nekontaktní zahraniční osobu, bylo by v zásadě na něm, aby správnímu orgánu předložil dostatečné důkazy o její vině, nebo aby se s touto osobou, ideálně předem, dohodl na soukromoprávní odpovědnosti, pokud nechtěl sám nést finanční důsledky jejího protiprávního jednání, konec citace. Za tohoto stavu krajský soud dospěl k závěru, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí vypořádal s jedinou odvolací námitkou žalobce přezkoumatelným způsobem, a to jednak odkazem na právní názor Ministerstva dopravy, citací příslušné judikatury Nejvyššího správního soudu a tím, že se ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně. Soud tedy uzavírá, že žalovaný reagoval na žalobcovu odvolací námitku správně, vypořádání se s námitkou žalobce správním orgánem považuje soud za dostatečné a přesvědčivé.

11. Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
12. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 22. prosince 2023

Mgr. Jarmila Úředníčková

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

samosoudkyně